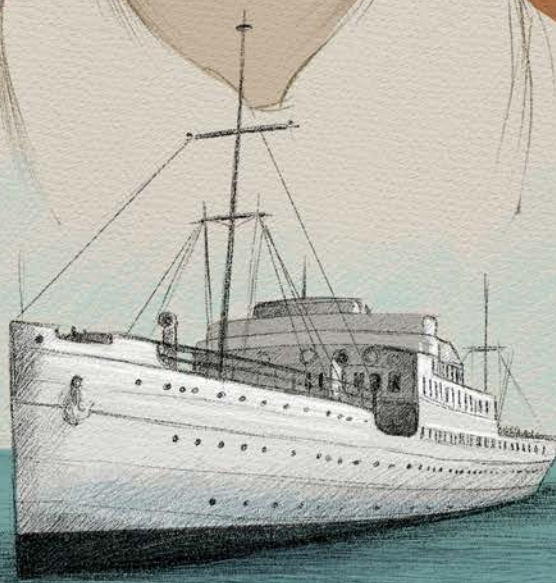

La cançó del bedoll

Una família en l'exili

Vicente Muñoz Puelles
Daniel Olmo Boronat

ESCRITORS
DE L'ANY 2023.
VALENCIANS
DE L'EXILI

Col·lecció Gràfica, sèrie Còmics, 29

© Acadèmia Valenciana de la Llengua

© Dels textos: Vicente Muñoz Puelles

© De les il·lustracions: Daniel Olmo Boronat

Traducció: Josep Palomero

Edita: Publicacions de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua

Avinguda de la Constitució, 284. 46019 València

avl@gva.es | www.avl.gva.es

Impressió: Gràfiques Vimar

ISBN: 978-84-482-6901-2

Depòsit Legal: V-2840-2023

SABEU QUI ÉS L'AUTORA QUE ENS VISITA?

ALEXANDRA BELLO!

I COM ES TITULA EL SEU LLIBRE QUE HEM LLEGIT EN CLASSE?

"LA CANÇÓ DEL BEDOLL!"

DIGUEU-ME LA VERITAT:
VOS HA AGRADAT O NO?

SÍ, MOLT!

AUSADES QUE ELS HA
AGRADAT. NO HAN PA-
RAT DE PREGUNTAR-ME
COSES.

A MI M'HA PAREGUT TRIST.

PER QUÈ?

PERQUÈ AL FINAL LA
PROTAGONISTA ES QUEDA SOLA,
COM SI TANT DE PATIMENT I
TANTS ESFORÇOS NO HAGUEREN
APROFITAT PER A RES.

DE FET, VA SER AIXÍ. REALMENT HI HAGUEREN
MOMENTS EN QUÈ VAIG PENSAR QUE NO TORNARIA
A VORE MAI MÉS A NINGÚ DE LA MEUA FAMÍLIA, QUE
ELS HAVIA PERDUT A TOTS PER SEMPRE. CREC QUE
ÉS MILLOR QUE VOS PARLE UN POC DE MI I QUE
DESPRÉS EM FEU LES PREGUNTES QUE VULLGUEU.
VOS PAREIX BÉ?

TOT EL QUE HEU LLEGIT ÉS VERÍDIC. NATURALMENT, HE HAGUT DE RESUMIR-HO. EN LA MEUA FAMÍLIA N'ÉREM SIS: ELS PARES I QUATRE GERMANS, DOS XIQUES, AMPARO I JO, QUE ERA LA MENUDA, I DOS XICS, JOAN I RICARD. ABANS N'HAVÍEM SIGUT SET.

AL PRINCIPI TOTS ANÀVEM A MISSA, EXCEPTE EL PARE.

PERÒ LA MORT DE BLANCA, LA GERMANA MAJOR, ALS 17 ANYS, A CAUSA DEL TIFUS, VA FER QUE LA FAMÍLIA SE'N DESENGANYARA. AIXÒ VA SER CAP AL 1928. JO TENIA NOMÉS TRES ANYS.

DESPRÉS, EN 1934, HI HAGUÉ UN INTENT DE REVOLUCIÓ QUE NO VA PROSPERAR. ES VA PRODUIR UNA REPRESSION BRUTAL, I FINS MA MARE VA DEIXAR D'ANAR A L'ESGLÉSIA. "VOLDRIA CREURE, PERÒ LA VIDA NO EM DEIXA", DEIA.

"NO SÉ QUANT TEMPS JO DORMIA; DORMIA TAN QUIET I DOLÇ, QUE AQUELL DORMIR ME SEMBLAVA LA DORMIDA DE LA MORT."

PER A LA NOSTRA FORMACIÓ, LES LECTURES QUE FÉIEM CADA NIT DESPRÉS DE SOPAR, A L'ENTORN DE LA TAULA DEL MENJADOR, VAN SER MOLT IMPORTANTS. LES PREPARAVEN EL PARE I RICARD, EL MEU GERMÀ MAJOR.

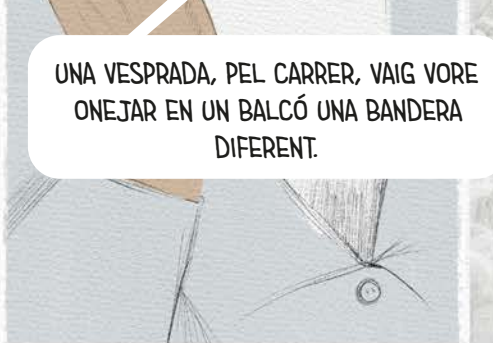

LLEGIEM DE TOT: POEMES, NOVEL·LES, DIARIS... DES DELS AUTORS ANTICS MÉS IMPORTANTS FINS ALS MODERNS, DES D'AUSIÀS MARCH FINS A BLASCO IBÁÑEZ. ENS AGRADAVEN MOLT ELS ESCRITORS RUSSOS, COM GORKI, I ELS FRANCESOS, COM VICTOR HUGO. DES QUE VAIG APRENDRE A LLEGIR, TAMBÉ EM TOCAVA FER-HO CADA NIT EN VEU ALTA.

"EN UN MARGE, ENTRE JUNCS ESCLAFATS, HI HAVIA UN FORAT FOSC I FANGÓS. I AL FONTS, FENT LA BECADA DE LA DIGESTIÓ, ENTRE CALAVERES PELADES I COSTELLES TRENCADES, EL DRAGÓ, UN ANIMALOT HORRIBLE I FEROC QUE NO S'HAVIA VIST MAI A VALÈNCIA..."

ELS MEUS GERMANS ES DEBATIEN ENTRE SOCIALISME I COMUNISME. DEFENSAVEN EL VALENCIANISME DELS QUI LLAVORS EDITAVEN "NOSTRA NOVELA" I ALTRES PUBLICACIONS EN VALENCIÀ, I VAN SEGUIR AMB ENTUSIASME L'APROVACIÓ DE LES NORMES ORTOGRÀFIQUES DEL 1932.

QUAN VA ESCLATAR LA GUERRA, EL GOVERN ES VA TRASLLADAR A VALÈNCIA, QUE DURANT ANY I MIG VA SER LA CAPITAL POLÍTICA I CULTURAL D'ESPANYA.

EL MEU GERMÀ RICARD, QUE ERA PERIODISTA DEL DIARI "LA HORA", VA PODER ASSISTIR EN 1937 AL CÈLEBRE CONGRÉS INTERNACIONAL PER A LA DEFENSA DE LA CULTURA, EN QUÈ CARLES SALVADOR VA PARLAR EN NOM DE LA DELEGACIÓ VALENCIANA I VA DENUNCIAR LA BARBÀRIE.

"ASSISTIM AVUI, PER TRISTES CIRCUMSTÀNCIES I EN LA NOSTRA MATEIXA CARN, A UNA GUERRA CRUEL I VIOLENTA, PROVOCADA PELS ELEMENTS REACCIONARIS INTERNACIONALS. EN AQUEST MOMENT, PLENAMENT DECISIU PER AL PERVINDRE DEL MÓN, NOSALTRES, ESCRIPTORS NACIONALISTES VALENCIANS, VOLEM UNIR LA NOSTRA VEU AL COR DE LES VEUS INTERNACIONALS."

A POC A POC, LA GUERRA VA ANAR EMPITJORANT, I LES AUTORITATS VAN COMENÇAR A PENSAR EN LA MANERA D'EVACUAR ELS XIQUETS PER A ALLUNYAR-LOS DELS COMBATS.

ELS MEUS GERMANS ESTAVEN EN EL FRONT, UN COM A REDACTOR EN CAP DEL DIARI "VANGUARDIA" I L'ALTRE COM A DIRECTOR D'UNA ESCOLA DE COMISSARIS. INCLÛS LA MEUA GERMANA ERA MILICIANA DE LA CULTURA EN LA PRIMERA LÍNIA DEL FRONT.

TENIU UNA OPORTUNITAT ÚNICA D'APRENDRE A LLEGIR I A SUMAR, APROFITEU-LA!

LA MEUA FAMÍLIA VA ACONSEGUIR QUE EL MINISTERI DE TREBALL I BENEFICÈNCIA S'OCUPARA D'ENVIAR-ME A LA UNIÓ SOVIÈTICA AMB ALTRES 70 XIQUETS. ERA UN POC MAJOR PER A ANAR-ME'N, PERÒ ALGÚ DEGUÉ PENSAR QUE PODRIA AJUDAR A CUIDAR ELS MÉS MENUTS.

LA GUERRA DURARÀ POC, JA VORÀS. PROMPTE ENS TORNAREM A VORE. AH, PREN. PER A QUE NO T'OBLIDES DEL VALENCIÀ

ERA A FINAL DE MARÇ. EN POC MÉS D'UNA SETMANA ARRIBÀREM A IALTA. ELS ÚLTIMS DIES VAM VORE, BOCABADATS, DOFINS BOTANT, BOTANT...

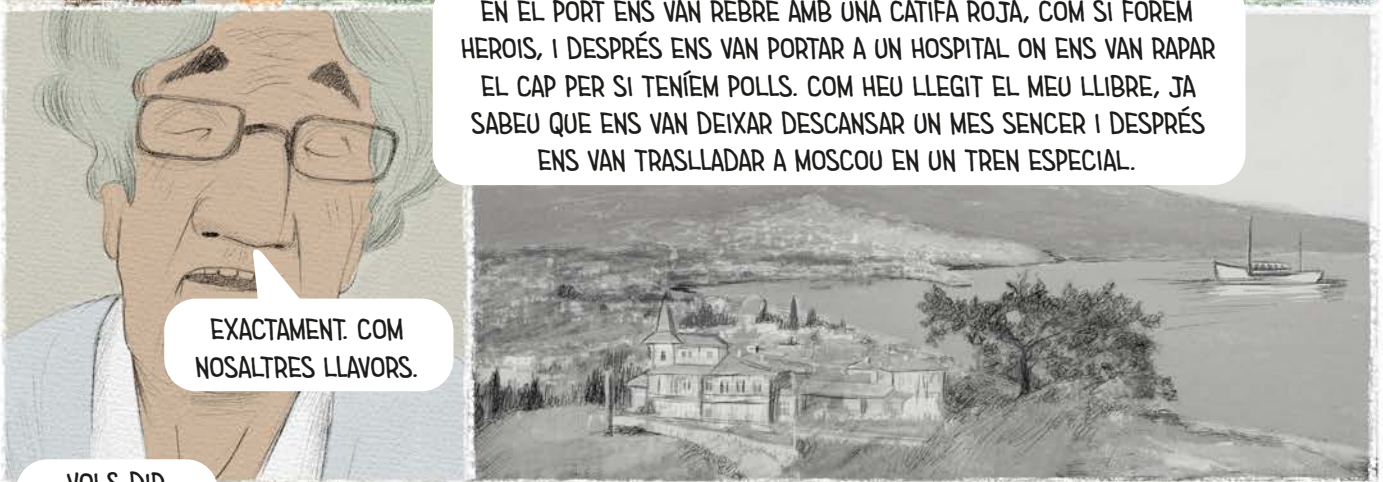
ALGÚ SAP ON CAU IALTA?

EN LA PENÍNSULA DE CRIMEA.

I QUÈ PASSA ARA A CRIMEA?

QUE ESTAN EN GUERRA.

EN EL PORT ENS VAN REBRE AMB UNA CATIFA ROJA, COM SI FÓREM HEROIS, I DESPRÉS ENS VAN PORTAR A UN HOSPITAL ON ENS VAN RAPAR EL CAP PER SI TENÍEM POLLS. COM HEU LLEGIT EL MEU LLIBRE, JA SABEU QUE ENS VAN DEIXAR DESCANSAR UN MES SENCER I DESPRÉS ENS VAN TRASLLADAR A MOSCOU EN UN TREN ESPECIAL.

EXACTAMENT. COM NOSALTRES LLAVORS.

VOLS DIR ALGUNA COSA?

M'HAURIA AGRADAT FER EIXE VIATGE!

QUÈ PASSA? QUÈ HE DIT?

LA NOSTRA CASA DE XIQUETS ESTAVA PROP DE MOSCOU, ENTRE BOSCOS D'AVETS I BEDOLLS. AL COMENÇAMENT, LES CLASSES EREN EN CASTELLÀ -IMPARTIDES PELS MESTRES QUE HAVIEN VINGUT AMB NOSALTRES-, SEGONS EL PLA D'ESTUDIS RUS. ELS LLIBRES DE TEXT EREN TRADUCCIONS DEL RUS FETES AMB PRESSES. A MESURA QUE ENS ENSENYÀVEM L'IDIOMA, PASSÀVEM A ESTUDIAR AMB PROFESSORS RUSSOS.

UN DIA, EL DIRECTOR DE LA CASA DE XIQUETS, QUE ES DEIA BONN, ENS VA REUNIR A TOTS.

HE DE DONAR-VOS UNA MALA NOTÍCIA.

A ESPANYA, LA GUERRA HA ACABAT AMB EL PITJOR RESULTAT QUE PODRÍEM ESPERAR. PERÒ LA REPÚBLICA CONTINUA VIVINT EN EL NOSTRE COR, ELS SEUS FILLS, I LA UNIÓ SOVIÈTICA CONTINUARÀ FENT-SE CÀRREC DE VOSALTRES.

MENTRE ESCOLTAVA EL DIRECTOR, EM RECORDAVA DELS PARES I DELS GERMANS, QUE ESPERAVEN UN ALTRE FINAL, I EM SENTIA TRISTA. A MÉS, FEIA MOLT DE TEMPS QUE NO TENIA NOTÍCIES D'ELLS, I ARA, DAMUNT, ERA MÉS DIFÍCIL REBRE UNA CARTA DE VALÈNCIA. NO SABIA SI ELS TORNARIA A VORE ALGUN DIA.

FINS LLAVORS NO M'HAVIA PASSAT PEL CAP OBRIR EL LLIBRE QUE MA MARE M'HAVIA DONAT. HO VAIG FER. ERA UN CONTE AMB MORALITAT I DIVERTIT. M'HAVRIA AGRADAT PODER ENSENYAR-VOS-EL ARA, PERÒ DEGUÍ PERDRE'L EN ALGUNA MUDANÇA. "SI N'ERA UNA TRESETA..." ES TITULAVA, I L'AUTOR ERA ENRIC NAVARRO BORRÀS. ERA UN NOM QUE JO HAVIA SENTIT EN CASA, AMB ELS DE CARLES SALVADOR, ADOLF PIZCUETA I BERNAT ARTOLA.

ERA UNA HISTÒRIA DE TRES GERMANETS MOLT POBRES I DESAFORTUNATS... ORFES DE PARE. QUAN LA MARE VA MORIR TAMBÉ EN UN BOMBARDEIG, ELS GERMANS ES VAN QUEDAR AMB L'ONCLE CARPANTA, UN ANCIÀ BONDADÓS QUE ELS VA ENSENYAR A TOCAR MÚSICA AMB FLAUTES DE CANYA I ALTRES INSTRUMENTS QUE ELL MATEIX FABRICAVA.

EL TRIO DE GERMANS ES DEDICAVA A FER REPRESENTACIONS PELS CARRERS, AMB L'AJUDA D'UN GOS, UN MICO I UNA CABRA. TENIEN MOLT D'ÈXIT I ARREPLEGAVEN PROU MONEDES. PERÒ A L'HORA DE FER EL REPARTIMENT, CADASCUN S'ATRIBUÏA EL MÈRIT DE L'ACTUACIÓ I VOLIA MÉS PART DEL PASTÍS. DISCUTIREN I SE SEPARAREN.

PERÒ QUAN ACTUAVEN PER SEPARAT, EL PÚBLIC ELS GIRAVA L'ESQUENA. L'ONCLE CARPANTA ELS VA EXPLICAR QUE SI VOLIEN TRIOMFAR COM ABANS HAVIEN DE TORNAR A ACTUAR JUNTS.

LLEGIR ESTE CONTE EM VA FER PENSAR EN ELS MEUS GERMANS. ÉREM UN QUARTET I NO UN TRIO, PERÒ PER A SOBREVUIRE ENS CONVENIA ESTAR JUNTS. QUINES POSSIBILITATS TENÍEM ARA, QUAN ENTRE ELS MEMBRES DE LA NOSTRA FAMÍLIA S'HAVIA TRENCAT TOTA COMUNICACIÓ?

L'EXÈRCIT ALEMANY VA ENVAIR LA UNIÓ SOVIÈTICA. COM QUE AVANÇAVEN AMB RAPIDESA I EL FRONT S'ACOSTAVA CADA DIA MÉS, LES AUTORITATS VAN DECIDIR EVACUAR-NOS AL SUD. ENS VAN DESPLAÇAR EN VAIXELL PEL VOLGA, I ENS VAN INSTAL·LAR EN UNA CASA DE RAJOLES ROGES, EN UN POBLE ANOMENAT KUKKUS.

ALLÍ VAM PASSAR LA RESTA DE LA GUERRA. COM SABEU, EL MEU LLIBRE ACABA AMB LA FESTA DE LA VICTÒRIA SOBRE ELS NAZIS EN LA PLAÇA ROJA. PERÒ LA MEUA VIDA VA SEGUIR, CLAR.

MOLTES GRÀCIES, ALEXANDRA. ARA, SI VOLEU PREGUNTAR ALGUNA COSA A L'AUTORA...

HA VISCUT SEMPRE A LA UNIÓ SOVIÈTICA? A RÚSSIA, VULL DIR.

NO. DESPRÉS DE LA SEGONA GUERRA MUNDIAL EM VAN PROPOSAR TREBALLAR EN RÀDIO PRAGA. I CAP ALLÀ ME'N VAIG ANAR, PENSANT QUE DES D'ALLÍ EM RESULTARIA MÉS FÀCIL CONTACTAR AMB LA MEUA FAMÍLIA. EM VAIG CASAR AMB RICHARD FALBR, UN BRIGADISTA TXEC QUE HAVIA LLUITAT EN LA GUERRA CIVIL. VAIG TINDRE UNA FILLA I UN FILL, LA MEUA PRÒPIA FAMÍLIA.

ALGUNA PREGUNTA MÉS?

VOSTÉ PARLA TXEC?

TXEC I RUS. DE FET, HE SIGUT TAMBÉ TRADUCTORA. VAIG TRADUIR "TIRANT LO BLANC" AL RUS, ENCARA QUE NO SÉ SI VA ARRIBAR A PUBLICAR-SE.

HE CREGUT ENTENDRE QUE AL FINAL ES VA TROBAR AMB ELS GERMANS. VA SER AIXÍ?

JA VOS VAIG DIR QUE NO FÉREU PREGUNTES INDISCRETES.

NO, ESTÀ BÉ. LA VERITAT ÉS QUE VAN PASSAR MOLTS ANYS. LA UNIÓ SOVIÈTICA I EL GOVERN DE FRANCO SEGUIEN SENSE MANTINDRE RELACIONS.

MOLT DE TANT EN TANT ENS ARRIBAVA EL RUMOR QUE A ESPANYA HI HAURIA UNA AMNISTIA I QUE PODRÍEM TORNAR A CASA. ALGUNS ES VAN ATREVIR A FER-HO. PERÒ JO JA TENIA LA MEUA PRÒPIA FAMÍLIA I ELS MEUS PROBLEMES.

PODRIA SER UNA TRAMPA. EIXA GENT ENCARA ENS DETESTA.

POTSER QUAN ELS XIUETS SIGUEN MAJORS...

DURANT ELS ANYS SEIXANTA, TXECOSLOVÀQUIA, QUE DES DEL FINAL DE LA SEGONA GUERRA MUNDIAL ESTAVA SOTMESA A LA TUTELA DE LA UNIÓ SOVIÈTICA, VA COMENÇAR A EXPERIMENTAR EL DESIG DE DEMOCRATITZAR EL SOCIALISME. "UN SOCIALISME AMB ROSTRE HUMÀ", ES VA DIR LLAVORS. MOLTS DISSIDENTS VAN SER ALLIBERATS.

HEU SENTIT PARLAR DE LA PRIMAVERA DE PRAGA?

NO, NO. EM PENSAVA QUE ERA UNA ALTRA COSA.

PER POR QUE LES REFORMES S'ESTENGUEREN A ALTRES PAÏSOS DE LA SEUA INFLUÈNCIA, ELS RUSSOS HI VAN ENVIAR ELS TANCs. VA SER UNA ÈPOCA MOLT TRISTA.

FES REALITAT EL TEU SOMNI, ALEXANDRA, I TORNA A TA CASA.

PERÒ LA HISTÒRIA NO ES DETÉ. UN BON DIA DEL 1975 LA DICTADURA ES VA ACABAR A ESPANYA I VA ARRIBAR-HI LA DEMOCRÀCIA. EL MEU MARIT VA VIURE PER A CELEBRAR-HO AMB MI, PERÒ VA MORIR POCs ANYS DESPRÉS.

ENCARA NO M'HAVIA REFET DE LA MORT DEL MEU MARIT QUAN VAIG REBRE UNA CARTA DES DE GINEBRA DE LA CREU ROJA INTERNACIONAL EN QUÈ EM PREGUNTAVEN SI JO ERA ALEXANDRA BELLO. ELS HAVIA COSTAT TROBAR-ME PERQUÈ A TOT ARREU FIGURAVA AMB EL MEU NOM DE CASADA, ALEXANDRA FALBROVÁ.

EM VAIG AFANYAR A CONTESTAR-LOS. AL CAP DE POC DE TEMPS VAIG REBRE UNA CARTA DE LA MEUA GERMANA AMPARO DES DE MÈXIC. RECORDE QUE AL TOCAR-LA EM TREMOLAVEN LES MANS.

COM QUE ESTAVA SEGURA QUE CONTINDRIA MALES NOTÍCIES, VAIG DEMANAR ALS MEUS FILLS QUE ESTIGUEREN PRESENTS. VA SER LA MEUA FILLA, MILENA, QUI LA VA OBRIR I LA VA LLEGIR EN VEU ALTA.

PERÒ QUÈ DEIA LA CARTA, SENYORA?

AMPARO EM CONTAVA QUE ESTAVA BÉ I QUE M'HAVIA BUSCAT DURANT MOLTS ANYS. COM A MILICIANA DE LA CULTURA, HAVIA TRAVESSAT LA FRONTERA FRANCESA A PEU DURANT ELS ÚLTIMS DIES DE LA GUERRA.

HAVIA ACUDIT AL SERVICI D'EVACUACIÓ DE REFUGIATS ESPANYOLS, QUE S'OCUPAVA D'ACOLLIR EN MASSA A TOTS ELS QUE VOLIEN ANAR A MÈXIC. HAVIA SALPAT EN EL "SINAIA", I VA DESEMBARCAR A VERACRUZ.

VOSTÉ VA ANAR A MÈXIC?

NO, NO. PARLE DE LA MEUA GERMANA. ALLÀ AMPARO VA CONÈIXER UN PERIODISTA DE BORRIANA QUE LI DEIEN ARTUR PERUCHO, QUE HAVIA ARRIBAT A MÈXIC POCS MESOS ABANS. PERUCHO LA VA AJUDAR A TROBAR FAENA EN DIARIS I REVISTES, I FINS I TOT EN LA RÀDIO. AMPARO S'HAVIA CASAT I HAVIA TINGUT DOS FILLS, COM JO.

I QUÈ VA PASSAR AMB ELS ALTRES GERMANS?

ARA T'HO EXPLIQUE.

PODRÍEU DONAR-ME UN GOT D'AIGUA, PER FAVOR?

LA RESTA DE LA CARTA, COM JO EM PENSAVA, ERA MÉS INQUIETANT. DEIA QUE ELS MEUS PARES I EL MEU GERMÀ JOAN HAVIEN ACONSEGUIT EMBARCAR EN L'“STANBROOK”, EL MERCANT QUE VA EVACUAR ELS ÚLTIMS REFUGIATS DEL PORT D'ALACANT, QUATRE DIES ABANS DEL FINAL DE LA GUERRA.

NO TENIA MOLTA CAPACITAT, PERÒ EL CAPITÀ VA EMBARCAR TOTS ELS QUE VA PODER.

JA HO SÉ! VAN ANAR A RÚSSIA!

NO, VAN DESEMBARCAR A ORÀ, LA CAPITAL DE L'ALGÈRIA COLONIAL FRANCESA, I ELS VAN DEPORTAR A CAMP MORAND, UN CAMP DE CONCENTRACIÓ DEL SÀHARA, ON VAN TREBALLAR EN LA CONSTRUCCIÓ DEL FERROCARRIL.

EN 1942, LES AUTORITATS DE LA FRANÇA LLIURE VAN OCUPAR ALGÈRIA, VAN ALLIBERAR ELS PRESOS REPUBLICANS I ELS VAN OFERIR INTEGRAR-SE EN LA DIVISIÓ LECLERC PER A LLUITAR CONTRA ELS NAZIS. JOAN VA ACCEPTAR PASSAR AL REGNE UNIT, ON VA SER ENTRENAT. VA DESEMBARCAR A NORMANDIA I, COM A MEMBRE DE LA COMPANYIA CONEGUDA COM A “LA NUEVE”, VA SER DELS PRIMERS ESPANYOLS QUE VAN ALLIBERAR PARÍS.

QUINA AVENTURA MÉS FANTÀSTICA!

PER DESGRÀCIA, UN FRANCTIRADOR EL VA ABATRE PROP DE L'AJUNTAMENT.

I QUÈ VA PASSAR AMB ELS SEUS PARES?

VAN ANAR A MÈXIC AMB LA MEUA GERMANA I VAN ARRIBAR A CONÈIXER ELS NETS. ALLÍ ESTAN SOTERRATS.

NO ENS HA DIT RES DE RICARD.

RICARD VA SOBREVIVRE DE MIRACLE. COM MOLTS VALENCIANS REFUGIATS A FRANÇA, VA FORMAR PART DE LA RESISTÈNCIA.

EN 1943 VA SER DETINGUT I DEPORTAT AL CAMP DE CONCENTRACIÓ DE BUCHENWALD, A ALEMANYA, ON LA SEUA HABILITAT COM A MECANÒGRAF LI VA PERMETRE TREBALLAR EN L'ADMINISTRACIÓ DEL CAMP. ERA UN LLOC BEN TERRIBLE... ES FEIEN EXPERIMENTS MÈDICS AMB ELS PRESOS.

EL CAMP VA QUEDAR EN LA ZONA D'OCUPACIÓ SOVIÈTICA. I ELS RUSSOS, QUE CONSIDERAREN SOSPITOSOS EL SEU TREBALL EN EL CAMP, EL VAN TINDRE PRES DURANT DOS ANYS, FINS QUE VA QUEDAR EXCULPAT. AL PRINCIPI LA CREU ROJA VA SUPOSAR QUE HAVIA MORT, I LA MEUA GERMANA I ELS MEUS PARES HO VAN CREURE AIXÍ. PERÒ AL FINAL TOT VA EIXIR BÉ. ES VA ESTABLIR A PARÍS, VA TINDRE UN FILL I VA MORIR EN 1997.

NO VOS TORNÀREU A VORE MAI?

UNA SOLA VEGADA, EN 1992, A VALÈNCIA. ENS VAM REUNIR AMPARO, RICARD I JO. VA SER UNA TROBADA EMOCIONANT PERÒ TAMBÉ TRISTA, PERQUÈ, AL FER-NOS L'ÚLTIMA ABRAÇADA, VAM SENTIR QUE NO N'HI HAURIEN MÉS.

VOLIA PREGUNTAR-LI... PER QUÈ LI HA POSAT EIXE TÍTOL, "LA CANÇÓ DEL BEDOLL"?

PERQUÈ A ÚLTIMA HORA, ABANS D'ENVIAR EL MANUSCRIT A L'EDITORIAL, EM VA SEMBLAR BONIC PENSAR QUE FORA UN BEDOLL QUI CONTARA LA HISTÒRIA.

CREC QUE LA SENYORA BELLO HA TINGUT MOLTA PACIÈNCIA I MEREIX UN FORT APLAUDIMENT.

L'ALTRE DIA, QUAN VAM ANAR A VISITAR-LA, ENS VA PARLAR D'UN LLIBRE QUE HAVIA PERDUT FA MOLTS ANYS.

NO L'HEM POGUT TROBAR, PERÒ EN LA BIBLIOTECA VALENCIANA SE'N CONSERVA UN EXEMPLAR, QUE HEM ESCANEJAT I ENQUADERNAT. GRÀCIES PER TOT, PEL QUE HA ESCRIT I PEL QUE ENS HA CONTAT.

La cançó del bedoll
Una família en l'exili

ACADÈ
MIAVA
LENCI
ANADE
L'ALLE
NGUA

ESCRITORS
DE L'ANY 2023.
VALENCIANS
DE L'EXILI